

Eğitimimiz Yeterince Milli mi

– MFK · 25 Ekim 2016

Uzun yıllardan beridir tahrif edilen eğitim sistemimizin yeterince millileştiği söylenemez!.. Nasıl ki hayat boşluk kabul etmiyorsa; eğitimde de boşluk asla kabul edilebilir bir şey değildir. Başımıza bela olan FETÖ'nün halkımızı ikna edip kandırması, dini argümanlardan önce çocuklarımızın eğitim ve istihdamı alanında olmuştur. Çocuğunun üniversite okuyup güzel bir işe girmesi, evlenmesi vs.'yi hesaplayan vatandaşlar, sınav sorularının meri eğitim sisteminin müfredatına göre değil de adeta dersanelerin müfredatına göre hazırlandığını da iyice görünce ister-istemez FETÖ'nün kucağına kendi eliyle teslim etti evladını... Sonra veli olarak hangimiz çocuğunun istediği bir üniversitede okumasını ve mezun olup iş-güç sahibi olmasını istemezdik ki?.. Bu açıdan meseleye bakıldığında ama direkt, ama dolaylı olarak bu oldukça tehlikeli ve din kisveli terör örgütüne neredeyse bulaşmayan kalmamıştır... Hemen hemen her alana, kurum ve kuruluşa eleman yerleştiren örgüt kesinlikle eğitim sisteminin boşluğundan yararlanarak bunu başarmıştır... Bugün çocuklarımızın çoğunun devletin yurtlarında yer bulamadığı için bir takım cemaat evleri veya yurtlarına mahkûm edildiği ciddi bir vakıdır... Başka paralel yapılanmaların ol(a)mayacağını kim garanti edebilir ki?.. Temel eğitimden yüksek öğrenimin sonuna kadar eğitim ve öğretim sistemimizin –başka nesiller de heba olmasın diye- barınma yerlerine kadar ivedilikle bünyemize en uygun hale getirilmesi, diğer yatırım ve çılgın projelerden daha da önemlidir... Sayın Cumhurbaşkanımız da 22.10.2016 cumartesi günü Bursa'da yapmış olduğu konuşmasında; şimdiye kadar ihmal edilmiş olan Milli Eğitim sistemimizin üzerinde önemle duracaklarını ifade etmişlerdi... Bu bağlamda âcizane fikrimiz de şu şekildedir: 1- Müfredatın çerçevesi çizilip zırt-pırt adamına göre değişmeyecek bir şekilde düzenlenmesi, 2- Öğretmen yetiştiren yüksek okulların yeniden gözden geçirilmesi, 3- Millilik (İnancımıza, tarihimize, kültürümüze ve mevcut bünyemize uygunluk) vasfının tez elden sağlanması, 4- İlk, orta ve yüksek okullar için kampus sistemine geçilmesi, 5- Kız ve erkek öğrenci yurtlarının kampus içerisinde bir an önce inşa edilerek ne idüğü belirsiz oluşumlara yem edilmemesi, 6- Kabiliyetle bağlantılı olan idarecilik kadrolarına sınavla eleman seçilmesinden ziyade her kurumun personeline 3-5 yıllığına seçilip, seçilen kişinin de kadrosunu oluşturup çalışmasına imkân sağlanması ve yine değiştirme yetkisinin de personele bırakılması, 7- Atamalarda yandaşlığın ve torpilin kesinlikle olmaması, 8- İşin erbabına ve ehline verilmesi, 9- Ders sayılarının azaltılarak temel derslerin en iyi şekilde verilmesi, 10- Dil eğitiminin dünya standartlarına getirilerek konuşulabilecek seviyede öğretilmesi, 11- Eğitimcilerin tüm haklarının en iyi seviyeye getirilmesi, 12- Öğretmenlerin zihnen ve ruhen yıpranmaları da göz önüne alınarak emekli yaş sınırına kadar çalışmak zorunda bırakılmaması,

- 13- İyice kaybolmaya yüz tutmuş olan öğretmenlik itibarının gecikmeden geri iade edilmesi,
- 14- Şartlarını ve altyapısını bir an önce hazırlayıp tam gün eğitim ve öğretime geçilmesi,
- 15- Değerler eğitiminin öğretimle birlikte bir disiplin içerisinde verilmesi,
- 16- Ortaokul ve lise son sınıf öğrencilerinin tüm derslere mi, yoksa sınavda soru çıkacak olan derslere mi yönlendirilmesi gerektiğine bir çözüm bulunması,
- 17- Son sınıflara öğrencilerin dinlemeyeceği ve sınavda işine yaramayacak olan derslerin konulmaması,
- 18- Hafta sonu okul kurslarının denetlenerek daha verimli hale getirilmesi,
- 19- Çocukların tamamen bilgiye boğulmadan kültürel ve sosyal aktivitelerle moralize ve motive edilmesi,
- 20- Sınıflarda öğrenci sayısının 25'i geçmemesine dikkat edilmesi,
- 21- Gerek öğretmenlerde, gerekse öğrencilerdeki tedirginliklerin bertaraf edilmesi,
- 22- Saygı ve sevginin yeniden ihya edilmesi,
- 23- Hâsılı kökleri derinde ve oldukça ileriye bakan bir sistemin uygulamaya geçirilmesi gerekir... Eski den çocuklarımızı okul ve aile faktörüyle % 50 oranında paslaşarak eğitirken şimdilerde çocuk üzerindeki bu pay oranı belki ancak % 20 seviyelerindedir... Çünkü işin içerisine internet, medya, sosyal paylaşım ağları, sanal dünya ve eyyamcı bir nesil olan sokak çocuklarıyla arkadaş grubu girdi... Bunlar zamanın ve şartların gereğidir elbette olacaktır denilebilir amma bu gelişmeler o kadar kontrol dışı ve baş döndüren bir hızla ilerlemektedir ki takip etmek bile mümkün olmamaktadır... İmkânlar artıkça, teknoloji ilerledikçe bir yalnızlaşma, içe kapanma gibi esrarengiz bir durum da ortaya çıkmaktadır... Sözelimi aile içerisinde ciddi bir iletişimsizlik yaşanmaktadır şu iletişim çağında... Okullarda durum bundan farklı değildir; bireysel bir şekilde her bir öğrenci kafasını tabletin içerisine gömüp ders dinler gibi gözükerek başka şeylerle meşgul olabilmektedir... Şimdiye kadar öz bünyemize uymayan ve birçoğu devşirme olan sistemlerle nice evladımız harlandı belki; artık buna izin verilmemelidir... Şanı bir tarihe sahip asil olan böyle bir milletin elbette ki, eğitimi de milli ve bütün dünyaya örnek yapıda olması arzumuzdur... Bundan böyle yetkililerimizin özellikle ve öncelikle bu konuyu önemseyeceklerine olan inancım tamdır vesselam...